

ZAWOŁANI PO IMIENIU

Upamiętnienie
Mieczysława Żemojtela
zamordowanego
przez Niemców za pomoc Żydom
w czasie okupacji niemieckiej
i Anny Kowalskiej, której pomagał

Somianka
21 czerwca 2023

**musimy zatem wiedzieć
policzyć dokładnie
zawołać po imieniu
opatrzyć na drogę**

ZBIGNIEW HERBERT

**człowieka trzeba mierzyć
miarą serca**

JAN PAWEŁ II

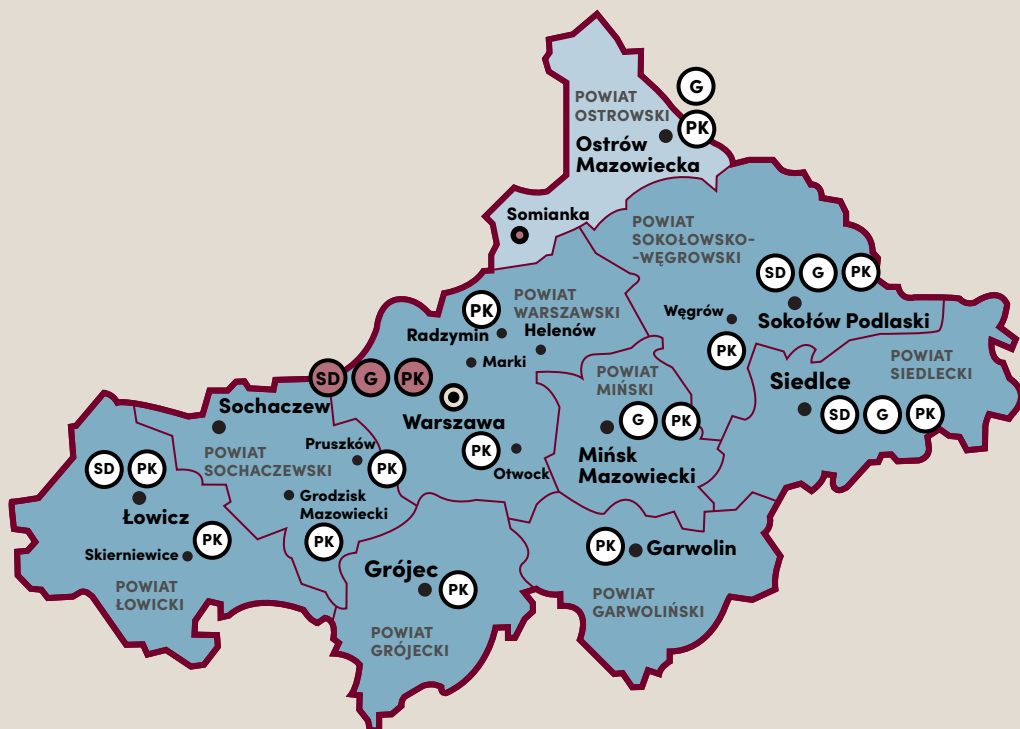
Patronat Honorowy
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzeja Dudy

W ramach programu **Zawołani po imieniu** Instytut Pileckiego wydobywa z niepamięci historie Polaków, którzy za ratowanie Żydów skazanych na Zagładę zapłacili życiem własnym i swoich najbliższych. Program łączy badania naukowe, edukację historyczną i różnorodne działania w obszarze kultury pamięci.

Poszukiwaniom archiwalnym, które służą dokładnemu odtworzeniu przebiegu wydarzeń, towarzyszą wizyty w miejscach zbrodni – najczęściej w małych miejscowościach i wsiach – wywiady ze świadkami oraz zbieranie notacji filmowych. Kluczowe znaczenie ma nawiązanie relacji z rodzinami zamordowanych i potomkami ratowanych Żydów, jeśli tym ostatnim udało się przeżyć. W każdym przypadku punktem kulminacyjnym jest odsłonięcie kamienia. Widniejąca na nim inskrypcja w języku polskim i angielskim upamiętnia zamordowanych Polaków oraz Żydów, którzy zginęli wraz z nimi. Kamień ten staje się trwałym znakiem pamięci o bohaterach tam, gdzie doszło do tragicznych wydarzeń. Integracja środowiska rodzin **Zawołanych po imieniu** pomaga im zmierzyć się z trudnymi doświadczeniami z przeszłości. Dzięki spotkaniom i warsztatom edukacyjnym społeczność lokalne mogą poznać i zrozumieć własną historię. Kampania informacyjna służy wprowadzeniu losów **Zawołanych po imieniu** do pamięci zbiorowej w Polsce i na świecie.

Program **Zawołani po imieniu** oddaje sprawiedliwość heroicznej postawie Polaków, którzy świadomie ryzykowali życie własne i swoich najbliższych, aby nieść pomoc żydowskim przyjaciołom, sąsiadom, a czasem nieznanym, i zapłacili za to najwyższą cenę. Program ukazuje zarazem bezwzględne realia niemieckiej polityki okupacyjnej, która niszczyła wszelkie więzi solidarności między Polakami a Żydami i sprawiała, że najdrobniejszy gest współczucia, każdy ludzki odruch, był karany śmiercią. **Zawołani po imieniu** niosą także uniwersalne przesłanie mówiące o odwadze, poświęceniu i solidarności z prześladowanymi, wartościach, które wyznaczają miarę człowieczeństwa.

Dystrykt warszawski

siedziba dowódcy SD
w dystrykcie warszawskim

siedziba dowódcy Gestapo
w dystrykcie warszawskim

dyrekcja policji
kryminalnej w dystrykcie
warszawskim (Kripo)

miejsce zdarzeń

placówki zewnętrzne
policji kryminalnej (Kripo)

posterunek żandarmerii

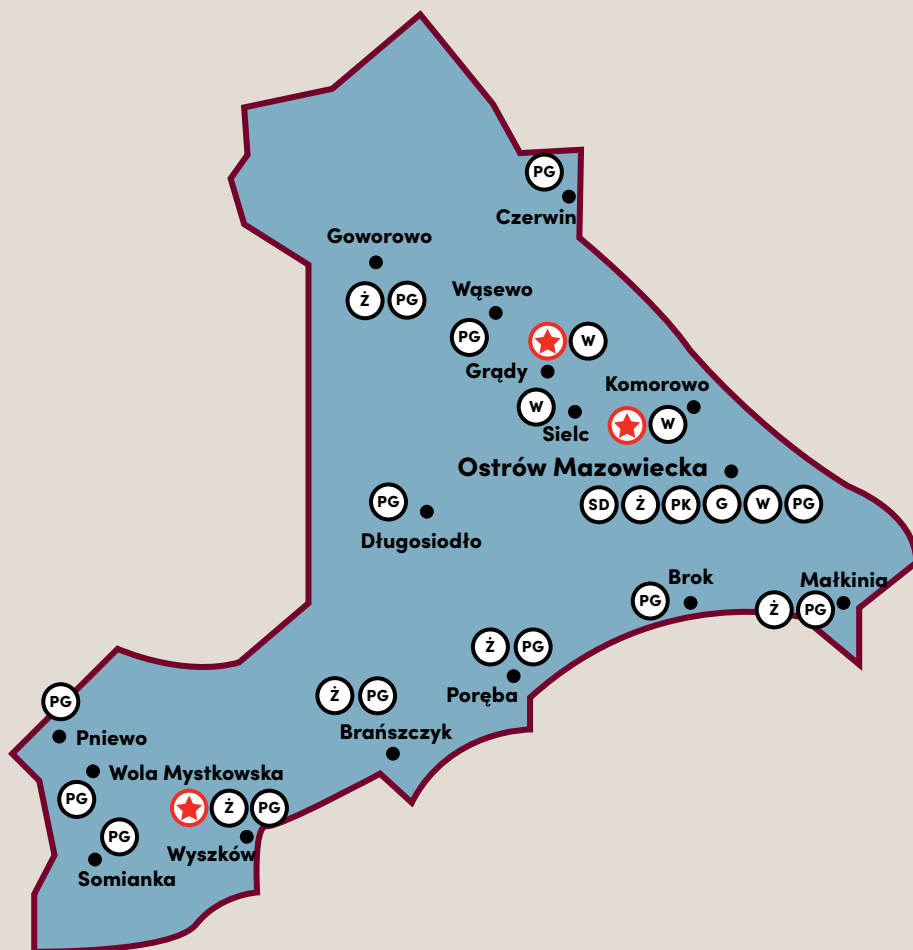

posterunek policji
granatowej

getto

Powiat ostrowski

jednostki Wehrmachtu

obóz jeńców sowieckich

placówki zewnętrzne SD

placówki zewnętrzne Gestapo

MIECZYSLAW ŻEMOJTEL Z ŻONĄ BRONISŁAWĄ, WARSZAWA 1925. ZBIORY RODZINY THOMMÉE.

W wyniku klęski w wojnie obronnej 1939 roku większość ziem polskich znalazła się pod okupacją niemiecką. Wieś Somianka należała do powiatu Ostrów (Kreis Ostrow) okupacyjnego dystryktu warszawskiego Generalnego Gubernatorstwa (GG). W ramach polityki wycisku gospodarczego zajętych terenów niemiecka administracja przejęła, prawdopodobnie w 1940 roku, nadzór nad liczącym prawie 2,5 tys. ha majątkiem Władysława Müllera. Jego dotychczasowy właściciel musiał przeprowadzić się do budynku rządu, a pałac został zajęty na potrzeby niemieckiego zarządu „dóbr Somianka”. Nowym kierownikiem (Betriebsleiter) został Niemiec Karol Rubach. W gospodarowaniu miał go wspomagać zarządca (Gutsverwalter, zwany też zastępcą kierownika), Polak, Mieczysław Żemojtel.

Mieczysław Żemojtel urodził się 28 września 1898 roku na wsi koło Stokliszek, miasteczka pomiędzy Kownem a Wilnem. W okresie kształtowania się granic II Rzeczypospolitej działał na rzecz państwa – został za to odznaczony w 1933 roku Medalem Niepodległości przez prezydenta Ignacego Mościckiego. Na początku lat dwudziestych przeniósł się na stałe do Warszawy, założył tam rodzinę i pracował jako urzędnik w Pocztowej Kasie Oszczędności. W rodzinnych przekazach zachowała się informacja, że w początkowej fazie okupacji pomógł znajomej rodzinie żydowskiej dokonać zabronionych przez Niemców operacji finansowych. Za te działania miał zostać wyrzucony z pracy w PKO. Spowodowało to, że musiał zostawić żonę i dwójkę dzieci w Warszawie i wyjechać do nieodległej Somianki za pracą. Zapewne cieszył się szacunkiem miejscowej ludności, skoro mimo tego, że był przyjezdny, proszono go o bycie ojcem chrzestnym.

W stolicy Niemcy utworzyli jesienią 1940 roku getto. Na małej przestrzeni stłoczyli w nim ok. 450 tys. Żydów z Warszawy i okolic. Ze względu na panujące tam głód i choroby wiele osób decydowało się na ucieczkę poza jego granice. Być może takimi uciekinierami było dwoje młodych Żydów, którzy zostali zapamiętani jako rodzeństwo – Anna (Hania) i Marian (Moniek) Kowalscy. Pojawili się w Somiance najprawdopodobniej na wiosnę 1941 roku. Z relacji świadków wynika, że Anna miała około 18–20 lat, Marian był od niej nieco młodszy. Żemojtel, jako zarządca majątku, przyjął ich do pracy i stworzył dla nich w ten sposób legendę legalnego pobytu. Wielu pracowników wiedziało, że Anna i Marian to Żydzi. Oboje pomagali w pałacu i mieszkali na jego strychu lub w piwnicy.

KONFERENCJA PRASOWA W POCZTOWEJ KASIE OSZCZĘDNOŚCI. PIERWSZY Z LEWEJ MIECZYSLAW ŻEMOJTEL, PIĄTY Z PRAWYJ POD ŚCIANĄ
PREZES HENRYK GRUBER, WARSZAWA 1931. NARODOWE ARCHIWUM CYFROWE.

PIERWSZY Z LEWEJ MIECZYŚŁAW ŻEMOJTEL, JASTARNIA 1937. ZBIORY RODZINY THOMMÉE.

„[...] w majątku tym schroniło się dwoje Żydów. Żydówka miała około 18 lat i nazywaliśmy ją imieniem Henia. Żyd był od niej młodszy i miał 16 lub 17 lat. Oboje oni pracowali w tym majątku w charakterze robotników. Kierownikiem majątku był w tym czasie Rubach – imienia jego nie pamiętam, a jego zastępcą Żemajtel – imienia jego także nie pamiętam. Cała załoga majątku wiedziała o tym, że Henia i przybyły z nią młody chłopiec są narodowości żydowskiej”.

ZEZNAWIE JÓZEFA BOJAKOWSKIEGO

„Mniej więcej w lecie 1941 roku do majątku przyszła młoda Żydówka, w wieku około 18 lat, wraz z młodszym od niej o około dwa lat bratem. Sprzątała ona podwórze, zamiętała korytarze i za to dostawała wraz z bratem jedzenie. Ja oraz Maria Krawczyk dawałyśmy jej odzież, a niejednokrotnie i jedzenie. Nie wiem, jak się nazywała. Ona mówiła, że nazywa się Nizińska Anna, a niektórzy ludzie mówili, że nazywa się Kowalska. Ja mówiłam do niej po imieniu – Andzia. Jej brata nazywaliśmy Marian”.

ZEZNAWIE MARIANNY STĘPKOWSKIEJ

BRAMA WJAZDOWA DO MAJĄTKU SOMIANKA. DRUGI Z LEWEJ – PRAWDOPODOBNIIE MIECZYŚLAW ŻEMOJTEL, OKRES OKUPACJI. ZBIORY PAWŁA ESSE.

MARIANNA STĘPKOWSKA. ARESZTOWANA WRAZ Z M. ŻEMOJTELEM, M. KROCZEWSKĄ I M. KRAWCZYK. ZBIORY RODZINY STĘPKOWSKICH.

Gdy do Somianki docierały coraz to nowe informacje na temat kolejnych akcji eksterminacyjnych wymierzonych w ludność żydowską, Anna i Marian zaczęli się ukrywać.

Od października 1941 roku na terenie GG za pomoc Żydom obowiązywała kara śmierci. Mimo to Żemojtel nadal pomagał rodzeństwu. W akcję zaangażowane były również inne osoby pracujące w pałacu: dwie młode kobiety, Marianna Krawczyk i Marianna Stępkowska, oraz gospodyni pałacu Maria Kroczevska. Dostarczały one ukrywającym się żywność i ubrania.

W ostatnich dniach października 1942 roku do pałacu w Somiance przyjechała grupa kilku żandarmów z posterunku w Wyszkowie. Prawdopodobnie w wyniku donosu dowiedzieli się oni, że przebywają tam Żydzi. Niemcy przeszukali budynek i złapali Annę, Marianowi udało się uciec. Żandarmi torturami usiłowali zmusić dziewczynę do wskazania osób, które udzielały jej pomocy. Mimo okrucieństwa Niemców ich ofiara pozostała niezłomna i nie wydała nikogo. Żandarmi zorientowali się, że nie dowiedzą się niczego od Anny – wobec tego podjęli decyzję o jej egzekucji. Dwudziestokilkuletni znany z brutalności żandarm Henrich Sichau i jego współpracownik wyprowadzili Annę bocznym wyjściem z dworu. Jeden z nich poszedł z nią kilka metrów dalej i ją zastrzelił.

DWÓR W SOMIANCE. WIDOK Z PARKU ZA BUDYNKIEM. PRZED 1957 R. ZBIORY PAWŁA ESSE.

ZDJĘCIE LOTNICZE ZABUDOWAŃ MAJĄTKU SOMIANKA. NA DOLE PO LEWEJ BRYŁA DWORU OTOCZONEGO PRZEZ PARK. Z PRAWEJ, PRZY DRODZE ZABUDOWANIA TZW. CZWORAKÓW DWORSKICH. DOMENA PUBLICZNA.

„Opuszczając pałac, musiałam przejść koło pokoju stołowego, położonego na parterze. Gdy przechodziłam obok tego pokoju, dobiegły mnie stamtąd krzyki żandarmów i odgłosy uderzeń oraz jęki i płacz bitej Żydówki. Wkrótce po powrocie do swojego mieszkania usłyszałam odgłos strzału, który dobiegł mnie od strony pałacu. Mniej więcej w godzinę później do mojego mieszkania przyszedł Mieczysław Żemojtel i powiedział, że mnie oraz Marię Krawczyk wołają żandarmi. Jednocześnie poinformował mnie, że Żydówka została zastrzelona, ale pomimo bicia i żądania przez żandarmów, aby wskazała, kto dawał im żywność i ubranie, niczego nie powiedziała”.

ZEZNANIE MARIANNY STĘPKOWSKIEJ

„Gdy wyszedłem przed pałac, zobaczyłem, że na schodach koło wejścia stoi żandarm niemiecki, a drugi żandarm prowadzi przed sobą ścieżką wiodącą w kierunku parku Żydówkę Anię. Gdy odeszła ona kilka kroków od tego żandarma, wyjął on pistolet i strzelił jej z tyłu w głowę, po czym Żydówka upadła na ziemię”.

ZEZNANIE MARIANNY STĘPKOWSKIEJ

„[...] poszłam do pałacu. Gdy przechodziliśmy obok studni, w pobliżu bocznego wejścia do pałacu zobaczyłam leżącą twarzą do ziemi Żydówkę. Nie wiedząc, że obok są żandarmi, podeszłam do leżącej i nazwałam ją po imieniu. Wówczas żandarm Heniek uderzył mnie gumą i odegnał od zwłok”.

ZEZNANIE MARIANNY KRAWCZYK

Postawa Anny w trakcie przesłuchania spowodowała, że Niemcy nie mieli podstaw do przeprowadzenia natychmiastowej egzekucji również na pomagających jej Polakach. Wobec tego polecili Żemojtelowi wezwać osoby pracujące w budynku – zakładali, że musiały one wiedzieć o ukrywanych Żydach. Mieczysław przyprowadził do dworu Mariannę Krawczyk i Mariannę Stępkowską, uprzedzając je, że Anna, mimo tortur, nie powiedziała, że one jej pomagały. Po kolejnym przesłuchaniu całej grupy żandarmi wyjechali z Somianki, zaarrestowali Rubacha i Żemojtela. Niemiecki kierownik majątku został wkrótce wypuszczony, natomiast Żemojtel pozostał w areszcie w Wyszкові. Około 10 listopada 1942 r. aresztowano również trzy kobiety pomagające żydowskiemu rodzeństwu. Jednak dzięki niezłomności Anny Kowalskiej w trakcie przesłuchania Niemcy nie mieli dowodów, że pomagały one żydowskiemu rodzeństwu, co najprawdopodobniej ocaliło im życie.

Cała czwórka aresztowanych została przetransportowana do Ostrowi Mazowieckiej, a następnie do więzienia na Pawiaku. Stamtąd przeniesiono ich do obozu koncentracyjnego na Majdanku (KL Lublin). Według zachowanej dokumentacji Żemojtel trafił tam 13 marca 1943 r. W obozie przetrwał jedynie kilka dni – zginął już 19 marca. Rodzina o losie Mieczysława dowiedziała się dopiero dwa miesiące później. Aresztowane z nim kobiety zostały zwolnione z obozu pod koniec maja 1943 r. Przetrwały wojnę.

Karol Rubach, niemiecki kierownik majątku, przyczynił się w 1944 r. do zamordowania prawowitego właściciela Somianki – Władysława Müllera. Sam zginął w okresie Powstania Warszawskiego.

Heinrich Sichau, żandarm odpowiedzialny za morderstwo Anny Kowalskiej i innych osób w rejonie Wyszkowa, stanął przed niemieckim sądem w latach siedemdziesiątych. W 1979 r. postępowanie umorzono ze względu na jego stan zdrowia. Sichau zmarł w wieku 85 lat w 2003 r.

SYN MIECZYŚLAWA I BRONISŁAWY, TADEUSZ ŻEMOJTEL „TADEUSZ”, KAPRAL ZWZ-AK, DOWÓDCA DRUŻYNY DYWERSYJNEJ „ŻOLIBORZ”, ZGINĄŁ W CZASIE NIEUDANEJ AKCJI ROZBRĄJANIA ŻOŁNIERZY NIEMIECKICH NA POWĄŻKACH 17 PAŹDZIERNIKA 1943 R. ZBIORY RODZINY THOMMÉE.

**CÓRKA MIECZYŚŁAWA I BRONISŁAWY, IRENA THOMMÉE – BANACH Z D. ŻEMOJTEL, MATURE
ZDAŁA W CZASIE OKUPACJI NA TAJNYCH KOMPLETACH. ZBIORY RODZINY THOMMÉE.**

„Postępowanie [...] Prokuratury Dusseldorf przeciwko podejrzanemu Sichau zostało na podstawie § 205 kpk zawieszono, ponieważ podejrzany nie jest w stanie uczestniczyć ani w przesłuchaniu, ani w rozprawie. Cierpi on [...] na angina pectoris, hipertonię arterii i lekką cukrzycę. Według opinii lekarza powiatowego w Grevenbroich z 2 września 1975 roku, prof. dr. L. Seipela z 8 grudnia 1976 roku oraz dr. Schnellbacher z 5 lipca 1978 r. podejrzany Sichau nie może uczestniczyć w przesłuchaniu bez bezpośredniego zagrożenia dla życia i zdrowia. Stres związany z przesłuchaniem w każdej chwili może wywołać bezpośrednio niebezpieczeństwo ataku serca lub zawału. Dlatego też postępowanie należy umorzyć”.

**POSTANOWIENIE PROKURATURY W DUSSELDORFIE
O UMORZENIU POSTĘPOWANIA PRZECIWKO
HEINRICHOWI SICHAU**

Zwłoki Anny Kowalskiej (według jednej z relacji – Nizińskiej) pochowano w pobliżu miejsca zbrodni. W 1958 roku zostały ekshumowane i przeniesione na Cmentarz Powstańców Warszawy.

Marian Kowalski uniknął aresztowania i egzekucji w październiku 1942 roku. Jego los pozostaje nieznanym.

Cytowane zeznania złożono w latach siedemdziesiątych XX wieku. Fragmenty pochodzą z materiałów śledztwa w „sprawie zabójstwa w Somiance przez funkcjonariusza z posterunku żandarmerii niemieckiej w Wyszkowie Heinricha Sichau obywatelki polskiej pochodzenia żydowskiego Anny Kowalskiej” (IPN, OKŚZpNP Wa, S. 66/10/Zn).

UPAMIĘTNIE NIE MARIANNY I LEONA ORAZ STEFANA LUBKIEWICZÓW, SADOWNE, 24 MARCA 2019 R.

Program **Zawołani po imieniu** rozpoczął się w Sadownem, w Narodowy Dzień Pamięci Polaków ratujących Żydów pod okupacją niemiecką 24 marca 2019 roku. Kamień z pamiątkową tablicą został uroczystie odsłonięty przed domem Leona, Marianny i Stefana Lubkiewiczów – rodziny piekarzy zastrzelonej przez Niemców za pomoc Żydom. Od tego czasu upamiętniliśmy siedemdziesiąt dwie osoby w trzydziestu miejscowościach.

W 2019 roku uroczystości odbyły się w Sadownem, Porębie-Kocęby, Skłodach-Piotrowicach, Ostrowi Mazowieckiej, Stoczku, Nurze, Waniewie i Czyżewie-Sułkach. W 2020 roku upamiętnienia zorganizowano w miejscowościach: Sterdyń, Wierzchowisko, Tworki, Marki, Tomaszów Mazowiecki i Stary Lipowiec. W 2021 roku upamiętnienia w ramach programu odbyły się w Bieczu, Rzążewie, Grądach-Woniecku, Olesinie, Mikołajkach, Opoce Dużej, Węgrowie i Treblince.

W zeszłorocznym sezonie programu uroczystości odbyły się w Brzozie Królewskiej, Hucie Mińskiej, Poświętnem, Brzostku, Chmielniku, Majdanie Nowym i Rzeszowie. W Brzozie Królewskiej uczciliśmy zamordowanych przez Niemców Katarzynę i Sebastiana Kajaków oraz ukrywanych przez nich Żydów, w tym Chanę Stiller. W Hucie Mińskiej „zawołaliśmy po imieniu”

PROF. MAGDALENA GAWIN, INICJATORKA PROGRAMU „ZAWOŁANI PO IMIENIU”, Z RODZINĄ UPAMIĘTNIONYCH WACŁAWA I MARIANNY STRADOWSKICH, CHMIELNIK, WRZESIEŃ 2022 R.

starszego wachmistrza Kazimierza Przekorę, który w czasie Holokaustu udzielił schronienia trzem nieznanym żydowskim mężczyznom i wraz z nimi poniósł śmierć z rąk niemieckich żandarmów. W Poświętnem upamiętniliśmy gospodarzy Józefę i Józefa Dmochów oraz podsottysa Jana Kowalskiego z Helenowa, którzy zostali rozstrzelani za ukrywanie dziesięciorga Żydów. W Brzostku upamiętniliśmy Jana Jantonia z Woli Brzosteckiej, który pomagał ukrywającej się w lesie rodzinie Fischów oraz Apolonię i Stanisława Gaconiów z Bukowej, zabitych przez Niemców wraz z ukrywanym dzieckiem z żydowskiej rodziny Korzenników. W Chmielniku uczciliśmy zamordowanych Mariannę Stradowską i jej syna Wacława Stradowskiego, którzy pomagali dwóm braciom Pasternakom oraz nieznanemu małżeństwu z dzieckiem. W Majdanie Nowym przywołaliśmy historię jego mieszkańców - Jana Gniduły, Katarzyny Kowal, Józefa Kowala, Anastazji Łubiarz, Marianny Łubiarz, Katarzyny Margol oraz Kazimierza Szabata, zabitych za pomoc udzielaną Icie Becher oraz rodzinie Feilów. W Rzeszowie upamiętniliśmy Michała Stasiuka, który pomagał Żydom ukrywającym się w podziemiach rzeszowskiego rynku. W trakcie trwającego cyklu upamiętnień w Złotopolicach uczciliśmy pamięć Ignacego Ambroziaka, Stefana Trzcńskiego i Stanisławy Trzcńskiej oraz Władysława Muchowskiego.

UPAMIĘTNIE NIE IGNAĆEGO AMBROZIAKA, WŁADYSŁAWA MUCHOWSKIEGO, STEFANA I STANISŁAWY TRZCIŃSKICH, ŻŁOTOPOLICE, MAJ 2023 R.

UPAMIĘTNIE APOLONII I STANISŁAWA GAĆONIÓW I JANA JANTONIA, BRZOSTEK, CZERWIEC 2022 R.

UPAMIĘTNIENIE JÓZEFY I JÓZEFA DMOCHÓW I JANA KOWALSKIEGO, POŚWIĘTNE, CZERWIEC 2022 R.

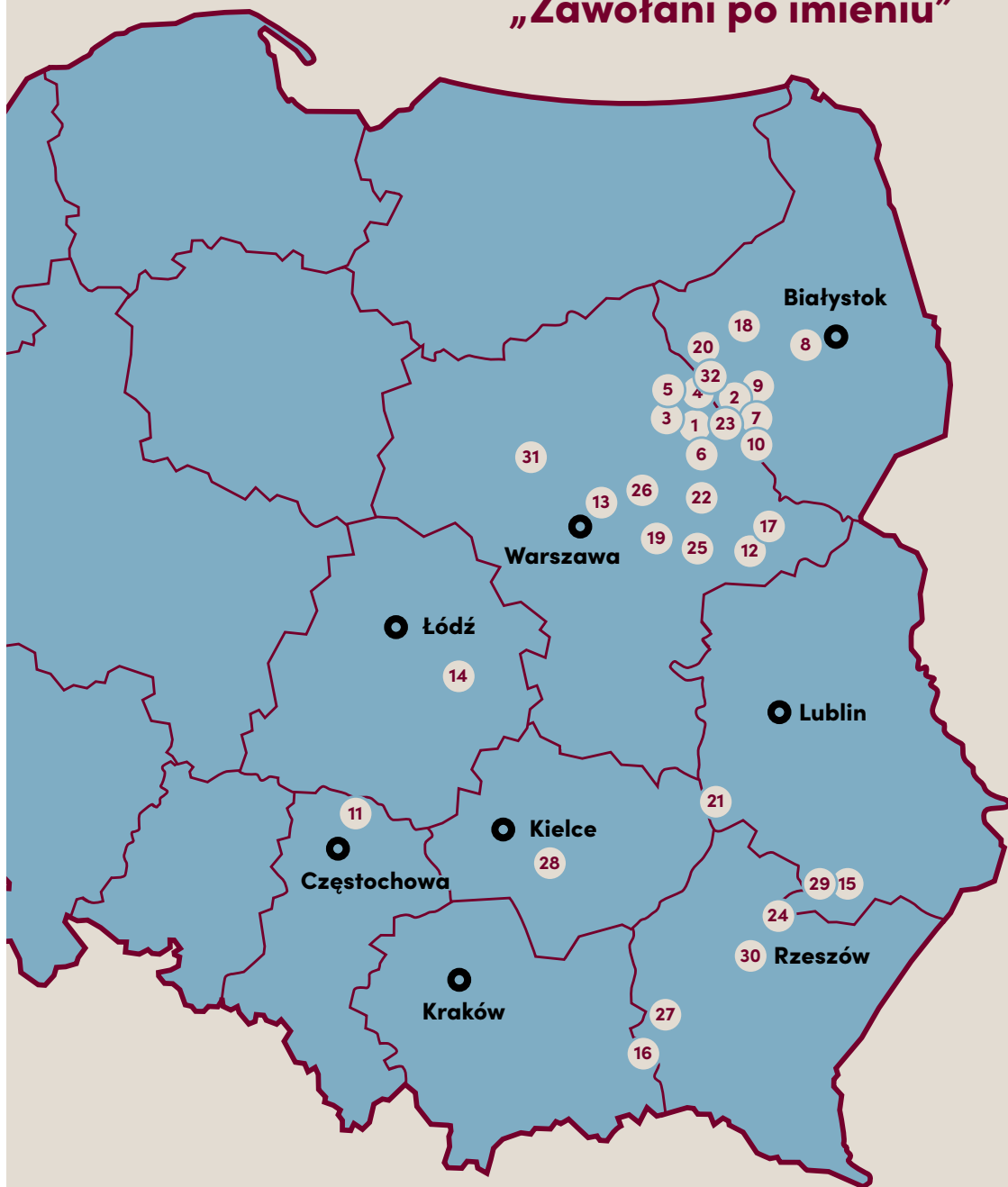

UPAMIĘTNIENIE MICHAŁA STASIUKA, RZESZÓW, LISTOPAD 2022 R.

Miejsca upamiętnień

- 1 **24 marca 2019 Sadowne**
Marianna, Leon
i Stefan Lubkiewiczowie
- 2 **9 czerwca 2019 Poręba-Kocęby**
Piotr Leszczyński
Antoni Prusiński
- 3 **16 czerwca 2019 Skłody-Piotrowice**
Aleksandra i Hieronim
Skłodowscy
- 4 **29 czerwca 2019 Ostrów Mazowiecka**
Jadwiga Długoborska
- 5 **29 czerwca 2019 Ostrów Mazowiecka**
Lucyna Radziejowska
- 6 **30 czerwca 2019 Stoczek**
Julianna, Stanisław, Henryk
i Wacław Postkowie
- 7 **22 września 2019 Nur**
Wacław Budziszewski
- 8 **6 października 2019 Waniewo**
Władysława i Stanisław
Krysiewiczowie
- 9 **27 października 2019 Czyżew-Sutki**
Franciszek Andrzejczyk
- 10 **4 czerwca 2020 Sterdyń**
Franciszek Augustyniak, Zygmunt
Drgas, Franciszek Kierylak,
Ewa Kotowska, Józef Kotowski,
Stanisław Kotowski, Marian
Nowicki, Stanisław Piwko, Jan
Siwiński, Zygmunt Uziębło,
Aleksandra Wiktorzak
- 11 **16 czerwca 2020 Wierzchowisko**
Franciszka i Józef Sowowie
- 12 **19 czerwca 2020 Tworki**
Zofia i Feliks Bogusław Krasuscy
- 13 **15 września 2020 Marki**
Marianna, Władysław i Stanisława
Banaszkowie
- 14 **22 września 2020 Tomaszów Mazowiecki**
Karolina Juszczykowska
- 15 **8 października 2020 Stary Lipowiec**
Katarzyna Grochowicz, Anastazja
Kusiak, Roman Kusiak, Franciszek
Kusiak, Katarzyna Rybak, Jan
Zaręba
- 16 **23 marca 2021 Biecz**
Józef Pruchniewicz
- 17 **28 maja 2021 Rządów**
Piotr, Franciszek i Antoni
Domańscy
- 18 **9 czerwca 2021 Grądy-Woniecko**
Piotr Kościelecki
- 19 **25 czerwca 2021 Olesin**
Bolesław Książek
- 20 **2 lipca 2021 Mikołajki**
Antoni Kenigsman
- 21 **30 września 2021 Opoka Duża**
Apolonia i Piotr Likosowie
- 22 **26 października 2021 Węgrów**
Leokadia Piątkowska
- 23 **25 listopada 2021 Treblinka**
Jan Maletka
- 24 **24 marca 2022 Brzoza Królewska**
Katarzyna i Sebastian Kazakowie
- 25 **26 kwietnia 2022 Huta Mińska**
Kazimierz Przekora
- 26 **14 czerwca 2022 Poświętne**
Józefa i Józef Dmochowie,
Jan Kowalski
- 27 **22 czerwca 2022 Brzostek**
Jan Jantoń,
Apolonia i Stanisław Gaconowie
- 28 **15 września 2022 Chmielnik**
Maria i Wacław Stradowscy
- 29 **29 września 2022 Majdan Nowy**
Jan Gniduła, Katarzyna Kowal,
Józef Kowal, Anastazja Łubiarz,
Marianna Łubiarz, Katarzyna
Margol, Kazimierz Szabat
- 30 **29 listopada 2022 Rzeszów**
Michał Stasiuk
- 31 **10 maja 2023 Złotopolice**
Ignacy Ambroziak, Stefan
Trzcziński, Stanisława Trzczińska,
Władysław Muchowski
- 32 **21 czerwca 2023 Somianka**
Mieczysław Żemojtel, Anna Kowalska

Mapa programu „Zawołani po imieniu”

Program uroczystości

11.00

Msza Święta

Kościół pw. św. Stanisława BM w Somiance

12.15

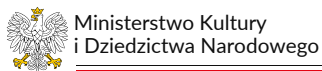
Odświeżenie tablicy upamiętniającej i złożenie kwiatów

Teren przed budynkiem Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Somiance

ORGANIZATOR

INSTYTUCJA NADZORUJĄCA

WSPÓŁORGANIZATORZY

